

พระราชบัญญัติ

ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือประกาศอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือที่ขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า สินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร

“ผลิต” หมายความว่า ประกอบ แปรรูป แปรรสภาพ หรือทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้เกิดขึ้นซึ่งสินค้า ไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ

“การส่งสินค้าออก” หมายความว่า

(๑) การส่งออกออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๖)

(๓) การขายสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ห้าด้วยของที่รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิธีการศุลกากรให้แก่องค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๘)

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินที่จะจ่ายชดเชยค่าภาษีของสินค้านั้นในต้นทุนการผลิตสินค้าส่งออก ให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยในรูปแบบของบัตรภาษี

"ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชย" หมายความว่า ผู้ทำการส่งสินค้า
ตามพระราชบัญญัติ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาชดเชย
การส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้
พิจารณาพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมศุลกากร

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาชดเชยค่าภาษีอากรสินค้า
ที่ผลิตในราชอาณาจักรคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการ
ต่างประเทศ อธิบดีกรมศุลกากร ผู้อำนวยการสำนักงาน
ศุลกากรคดี ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวง
พาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินห้าคน
โดยรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะถือว่าเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบใน
บริหารราชการการเมือง หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกิจการที่
ได้รับเงินชดเชย

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๖ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่ง
คราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งใหม่

มาตรา ๗ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ วรรคสอง

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมาธิการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุม กรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้ใช้มาตรา ๘ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับชนิดและเรือประเภทสินค้า ได้รับเงินชดเชย
- (๒) กำหนดชนิดและเรือประเภทสินค้าที่ไม่ได้รับเงินชดเชยตาม ๑๒ (๓)
- (๓) ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงอัตราเงินชดเชย
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและกำหนดเวลา การชดเชย
- (๕) กำหนดภาษีอากรที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะนำบัตรภาษีไปหักตาม มาตรา ๑๘ (๔)
- (๖) กำหนดภาษีอากรที่ยกเว้นไม่จ่ายเงินชดเชยตาม มาตรา ๑)
- (๗) กำหนดหลักเกณฑ์การขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือ หักจูงตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ที่ให้ถือ

ว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัติ^{๕๕} แล้งสินค้าขอเงินค่าดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนจะต้องชำระจากเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ

(๔) กำหนดประเภทสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ ๖ ของที่^{๕๕} ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ขายให้แก่องค์การระหว่างประเทศหรือหน่วยงานใดที่มีสิทธินำสินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักรได้ ที่ให้ถือว่าเป็นการส่งสินค้าออกตามพระราชบัญญัติ^{๕๕}

(๕) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ^{๕๕}

การใช้อำนาจตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน และต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๖ วรรคสอง การประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยตาม (๑) ให้ใช้บังคับตามวันที่กำหนดไว้ในประกาศแล้วจะใช้บังคับก่อนวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ได้

มาตรา ๑๒ เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดอัตราเงินชดเชยตามมาตรา ๑๑ (๑) แล้ว การส่งสินค้าออกให้ได้รับเงินชดเชยตามพระราชบัญญัติ^{๕๕} เว้นแต่สินค้าดังต่อไปนี้ห้ามมิให้ได้รับเงินชดเชย

- (๑) แร่ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
- (๒) สินค้าที่ต้องเสียค่าอากรหรือค่าธรรมเนียมเมื่อส่งออก
- (๓) สินค้าที่คณะกรรมการกำหนดไม่ให้ได้รับเงินชดเชย

มาตรา ๑๓ ค่าภาษีอากรที่จะกำหนดเงินชดเชยให้ ได้แก่ภาษีอากรบรรดาที่มีอยู่ในมูลค่าของวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง และพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้น แต่ไม่รวมถึง

- (๑) ภาษีเงินได้
- (๒) ค่าภาคหลวง หรือค่าการอย่างอื่นที่เรียกเก็บจากทรัพยากร
ธรณี
- (๓) ภาษีอากรที่อาจขอลงได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว เว้นแต่กรณีที่
ผู้สิทธิขอลงตามกฎหมาย และคณะกรรมการเห็นสมควรให้ได้รับเงิน
ชดเชย
- (๔) ภาษีอากรที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ของ
การส่วนท้องถิ่น
- (๕) ภาษีอากรตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ การกำหนดอัตราเงินชดเชยให้กำหนดเป็นอัตราทั่วไป
แต่ในกรณีพิเศษจะกำหนดอัตราเงินชดเชยให้แตกต่างกันไปจาก
ทั่วไปก็ได้ตามควรแก่กรณี

การกำหนดอัตราเงินชดเชยตามวรรคหนึ่งจะกำหนดตามสภาพ
ราคาส่งออกตามประเภทหรืออัตราศุลกากร หรือตามชนิดหรือประเภท
ของหัวส่งออก หรือโดยวิธีอื่นก็ได้

ในกรณีที่กำหนดตามราคาส่งออก ให้ถือว่าราคาสำหรับของขาออก
กฎหมายว่าด้วยศุลกากรเป็นราคาส่งออก เว้นแต่กรณีที่มีการกำหนด
ราคาเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดให้ถือว่าราคาเฉลี่ยดังกล่าวเป็น
ราคาส่งออก และราคาเฉลี่ยที่กำหนดจะใช้บังคับเกินหนึ่งปีได้

มาตรา ๑๕ ให้กรมศุลกากร กรมสรรพากร และกรมสรรพสามิต
เงินภาษีอากรที่ส่วนราชการนั้นได้จัดเก็บหรือรับไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินชด

ขาย โดยไม่ต้องทำส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด

การกักเงินภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งของภาษีอากรที่ได้จัดเก็บหรือรับไว้ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุอันควร รัฐมนตรีจะสั่งให้เกินเพิ่มเกินร้อยละหนึ่งก็ได้ แต่จะห้ามไม่เกินร้อยละสอง

มาตรา ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้าที่คณะกรรมการยังมิได้กำหนดอัตราเงินชดเชย ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการเพื่อกำหนดอัตราเงินชดเชยสำหรับสินค้านั้นได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยให้มีผลบังคับย้อนหลังก็ได้ แต่จะย้อนหลังไปชดเชยสำหรับการส่งออกที่กระทำไปก่อนวันที่มีการยื่นคำขอเกินหกเดือนไม่ได้

มาตรา ๑๗ การขอรับเงินชดเชย ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งประสงค์จะขอรับเงินชดเชยยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามแบบและวิธีการที่กรมศุลกากรกำหนด และต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันส่งออกหรือเว้นแต่ในกรณีที่มีการกำหนดอัตราเงินชดเชยย้อนหลังตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ผู้ที่มีสิทธิได้รับเงินชดเชยสำหรับการส่งออกที่ได้กระทำไปก่อนวันประกาศกำหนดอัตราเงินชดเชยในราชกิจจานุเบกษา ต้องยื่นคำขอภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๘ การจ่ายเงินชดเชยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
ต่อไป และกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๑ (๔) โดย
กรมสุลกการจ่ายเป็นบัตรภาษีให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยนำไปชำระ
ภาษีอากรดังต่อไปนี้

- (๑) ภาษีอากรที่กรมสุลกการ กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิต
จัดเก็บ ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องเสีย
- (๒) ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้องนำ
ตามประมวลรัษฎากร
- (๓) ภาษีอากรที่กรมสุลกการ กรมสรรพากร หรือกรมสรรพสามิต
จัดเก็บแต่ราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยมีหน้าที่ต้อง
เสีย
- (๔) ภาษีอากรอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้นำบัตรภาษีไป
ชำระได้

มาตรา ๑๙ บัตรภาษีมีสองชนิด คือ

- (๑) ชนิดบอกราคา
- (๒) ชนิดไม่บอกราคา

แบบ ลักษณะ ราคาและรายละเอียดของบัตรภาษีให้เป็นไปตามที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ บัตรภาษีให้มอายุสามปีนับแต่วันที่ออก แต่ถ้าอธิบดี
เห็นสมควรอาจพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีให้ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่สามารถนำบัตรภาษีที่ได้รับไปชำระภาษีอากรมิได้ เพราะเป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๒) ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยไม่สามารถนำบัตรภาษีที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ภายในกำหนดอายุของบัตรภาษีนั้น

การต่ออายุบัตรภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีพิจารณาต่ออายุให้ได้คราวละสามปี และจะพิจารณาต่ออายุบัตรภาษีให้ได้ไม่เกินสองคราว

การยื่นคำขอให้ต่ออายุบัตรภาษีต้องยื่นก่อนบัตรภาษีหมดอายุและให้ยื่นคำขอตามระเบียบที่กรมศุลกากรกำหนด

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยเห็นว่าตนจะไม่สามารถนำบัตรภาษีที่จะได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยจะขออนุมัติจากอธิบดีเพื่อโอนสิทธิในบัตรภาษีไปให้แก่บุคคลอื่นก็ได้ โดยยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด แต่การขอโอนสิทธิตามมาตรานี้จะต้องกระทำก่อนการออกบัตรภาษี

มาตรา ๒๒ บัตรภาษีที่ออกให้ต้องเป็นบัตรภาษีระบุชื่อผู้ถือและจะโอนแก่กันมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การโอนให้ทายาทผู้รับโอนกิจการของผู้ซื้อ ในบัตรภาษีซึ่งถึงแก่ความตาย

(๒) การโอนให้ผู้ซึ่งรับโอนกิจการของผู้ซื้อในบัตรภาษีมาดำเนินการต่อไป

(๓) การโอนให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใหม่อันเกิดจากการควบเข้ากันระหว่างนิติบุคคลผู้มีชื่อในบัตรภาษีและนิติบุคคลอื่น

(๔) การโอนให้แก่บุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของผู้มีบัตรภาษี

ในกรณีอนุมัติตาม (๔) อธิบดีจะอนุมัติได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

มาตรา ๒๓ ผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๑) ต้องนำบัตรภาษีของโอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม หรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ซื้อในบัตรภาษีถึงแก่ความตายแล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง

สำหรับผู้รับโอนตามมาตรา ๒๒ (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องนำบัตรภาษีของผู้โอนมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในอายุของบัตรที่กำหนดไว้ในบัตรภาษีเดิม เว้นแต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควร จะผ่อนผันให้นำบัตรภาษีมาขอเปลี่ยนบัตรภาษีใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บัตรภาษีหมดอายุก็ได้

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่มีอายุการใช้เท่ากับบัตรภาษีเดิมและอาจต่ออายุได้อีกตามที่กำหนดในมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่บัตรภาษีชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ผู้มีชื่อในบัตรภาษียื่นความจำนงขอรับบัตรภาษีใหม่แทนตามระเบียบกรมศุลกากรกำหนด

บัตรภาษีที่ออกให้ใหม่ตามวรรคหนึ่งมีอายุการใช้และอาจต่ออายุอีกเพียงเท่าที่มีอยู่ในบัตรภาษีเดิม

มาตรา ๒๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานผลิต หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชย ในระหว่างระอาทิตย์ขึ้นถึงระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบเอกสาร หลักฐานหรือสิ่งใดอันเกี่ยวกับการยื่นคำขอของผู้ยื่น ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานจากผู้ยื่น หรือจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้ยื่นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชยตาม มาตรา ๑๖ หรือผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชยตามมาตรา ๑๗ ไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติงานของ กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการหรืออธิบดี แล้วแต่กรณี

นางยอการค้าขอให้กำหนดอัตราเงินชดเชย หรือยกคำขอรับเงินชดเชย
ผู้ยื่นทั้งหมดหรือบางส่วนได้

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีการส่งสินค้าคืนและต้องคืนเงินค่าสินค้า
ให้แก่ผู้ซื้อผู้สิทธิได้รับเงินชดเชยซึ่งได้รับเงินชดเชยไปแล้วต้องคืน
เงินชดเชยเป็นจำนวนตามส่วนขอคืนค่าทรัพย์สินให้แก่กรมศุลกากร ภายใน
หกสิบวันนับแต่วันที่นำสินค้าเข้า หรือภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ
คืนสินค้าสำหรับกรณีที่ขายสินค้าภายในประเทศ

ในกรณีที่ผู้สิทธิได้รับเงินชดเชยไม่ชำระคืนเงินชดเชยภายใน
กำหนดเวลาตามวรรคก่อน ผู้สิทธิได้รับเงินชดเชยต้องเสียเงินเพิ่มอีก
ยี่สิบสองต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินชดเชยที่ต้องชำระคืน
กว่าจะชำระคืนเงินชดเชยครบถ้วน

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐาน
กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๒๕ หรือ
ขบวนการหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
กล่าว คือ ระยะเวลาโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดแจ้งความเท็จหรือให้ถ้อยคำเท็จหรือตอบคำถาม
ถ้อยคำอื่นเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จ มาแสดงกับคณะ
กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีการประกาศกำหนดอัตราเงิน
ชดเชย หรือเพื่อให้มีการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นตาม
ความถ้อยคำหรือพยานหลักฐานอันเป็นเท็จนั้น คือ ระยะเวลาโทษจำคุก

ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือไม่เกินสี่เท่าของเงินชดเชย
ที่ขอหรือที่จ่ายให้ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษ ตามมาตรา
๓๐ หรือมาตรา ๓๑ เป็นนิติบุคคล ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้แทนของนิติ
บุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย
เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๓๓ ประการและระเบียบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับ
การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งสินค้าออกในทางภาษีอากร และการให้
ความช่วยเหลือแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตาม
โครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการให้ความช่วย
เหลือในทางภาษีอากรแก่ผู้ขายสินค้าให้แก่องค์การระหว่างประเทศ รวม
ทั้งประกาศอัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากร ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับอยู่ต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นประกาศหรือ
ระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ เท่าที่
ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้ถือว่าคำขอที่เกี่ยวกับการ ให้ความช่วยเหลือในทางภาษีอากร
ที่ได้ยื่นไว้ตามประกาศและระเบียบเดิมดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ที่ค้าง
พิจารณาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคำขอที่ยื่นตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้ผู้ที่ได้ยื่นคำขอคงได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลัก
เกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศและระเบียบเดิม

มาตรา ๓๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้อำนวยการแห่งสำนักงานเจ้าหน้าที่ กับออก
กระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับ

ในหลวงพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตติยสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
การสมควรสนับสนุนให้มีการส่งเสริมการค้าในต่างประเทศออกไปจำหน่าย
ในประเทศให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันการพาณิชย์ในสากลโลก
วิธีการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งออก เป็นการลดภาระภาษีอากรทาง
ศุลกากรในขั้นตอนการถือศุลกากร โดยการจ่ายเบ็ดเสร็จค่าภาษีอากรให้ และ
ควรวางมาตรการระบบการชดเชยค่าภาษีอากรให้แก่ผู้ส่งออกที่ปฏิบัติอยู่
ปัจจุบันซึ่งไม่ได้ดำเนินการเป็นกฎหมาย ให้มีมาตรการคุ้มครองและมีประสิทธิภาพ
เป็นอันดี คราวพระราชบัญญัติฉบับนี้